

Fylogeneze a diverzita vyšších rostlin

Bazální asteridy

Petr Bureš

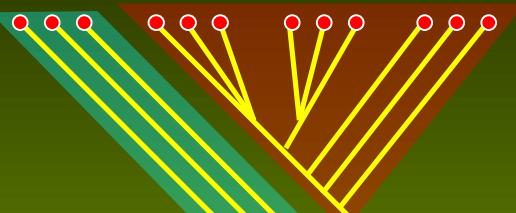
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Asteridy

Bazální
krytosemenné Jednoděložné

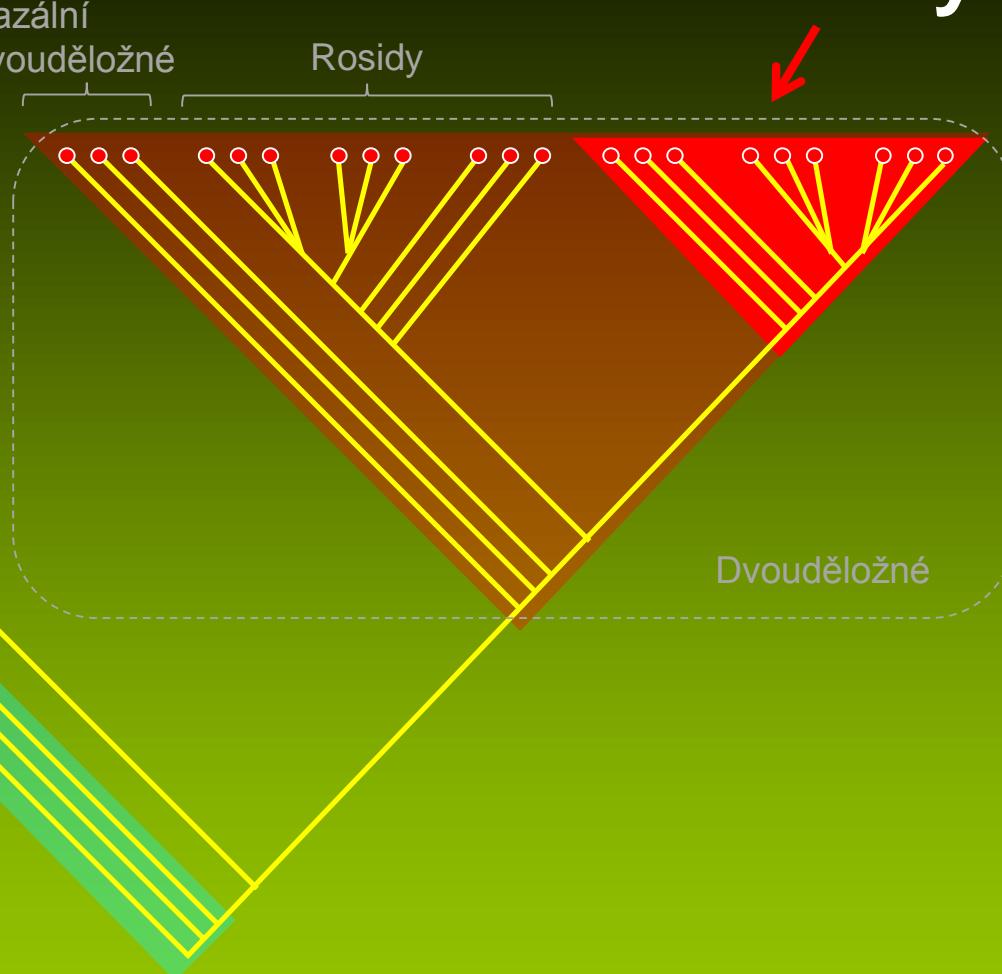
Bazální
dvouděložné

Rosidy

Monofyletická
linie (clade)

Sesterská k rosidům

Asteridy – 15 řádů

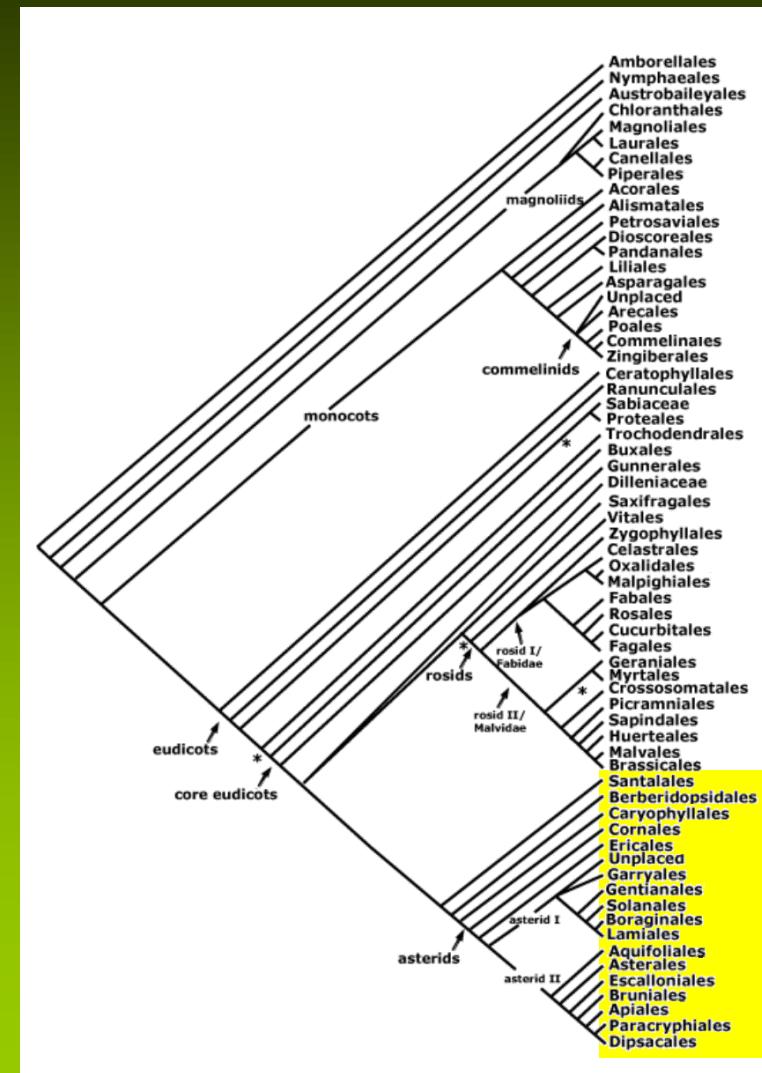
Základní znaky

Tyčinky zpravidla v jediném kruhu
často v počtu 5

Květní obaly často srostlé

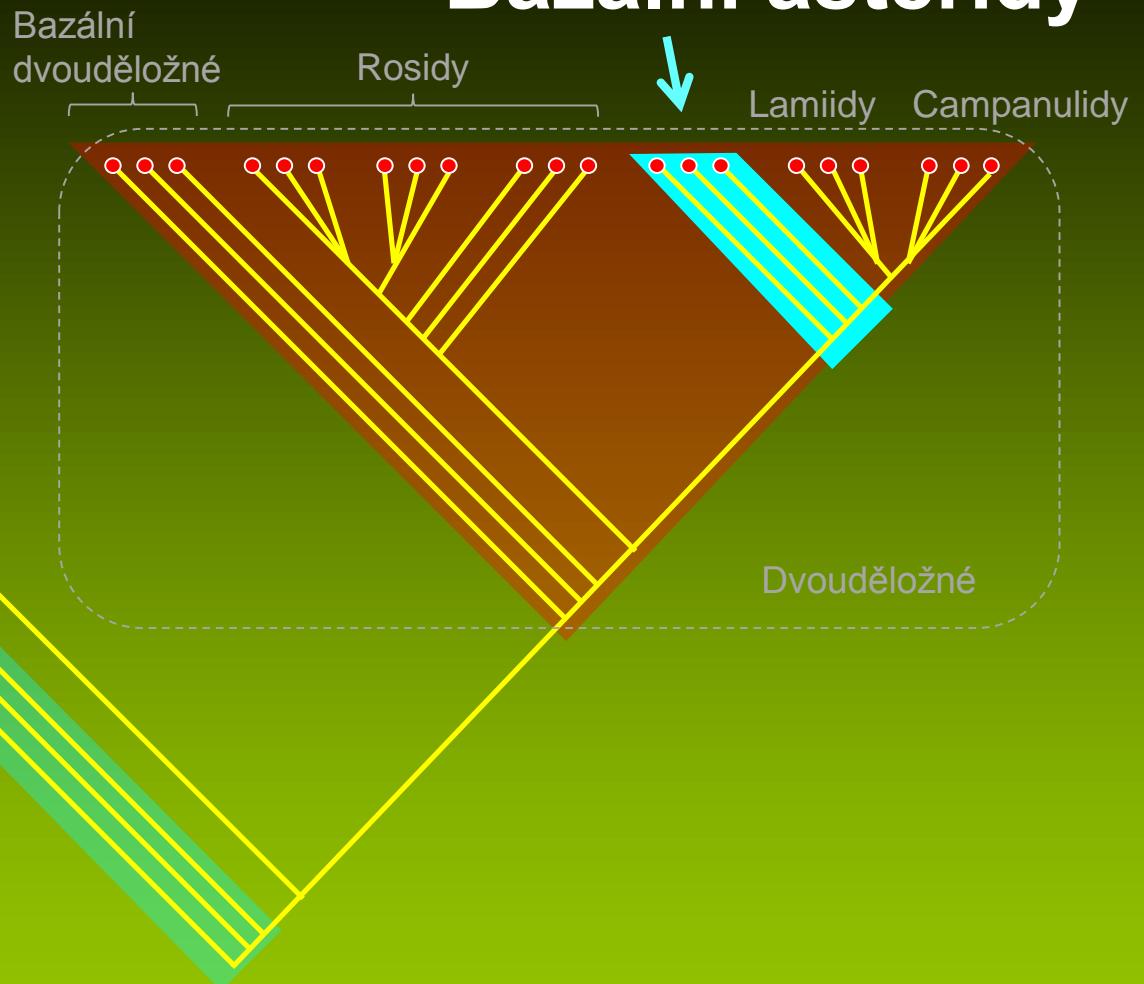
Květy u odvozenějších drobnější s
tendencí shlukovat se do květenství

V našich zeměpisných šírkách
většinou nezahrnují stromové typy

Bazální asteridy

Bazální
krytosemenné Jednoděložné

Bazální asteridy

Bazální
krytosemenné Jednoděložné

Bazální
dvouděložné

Rosidy

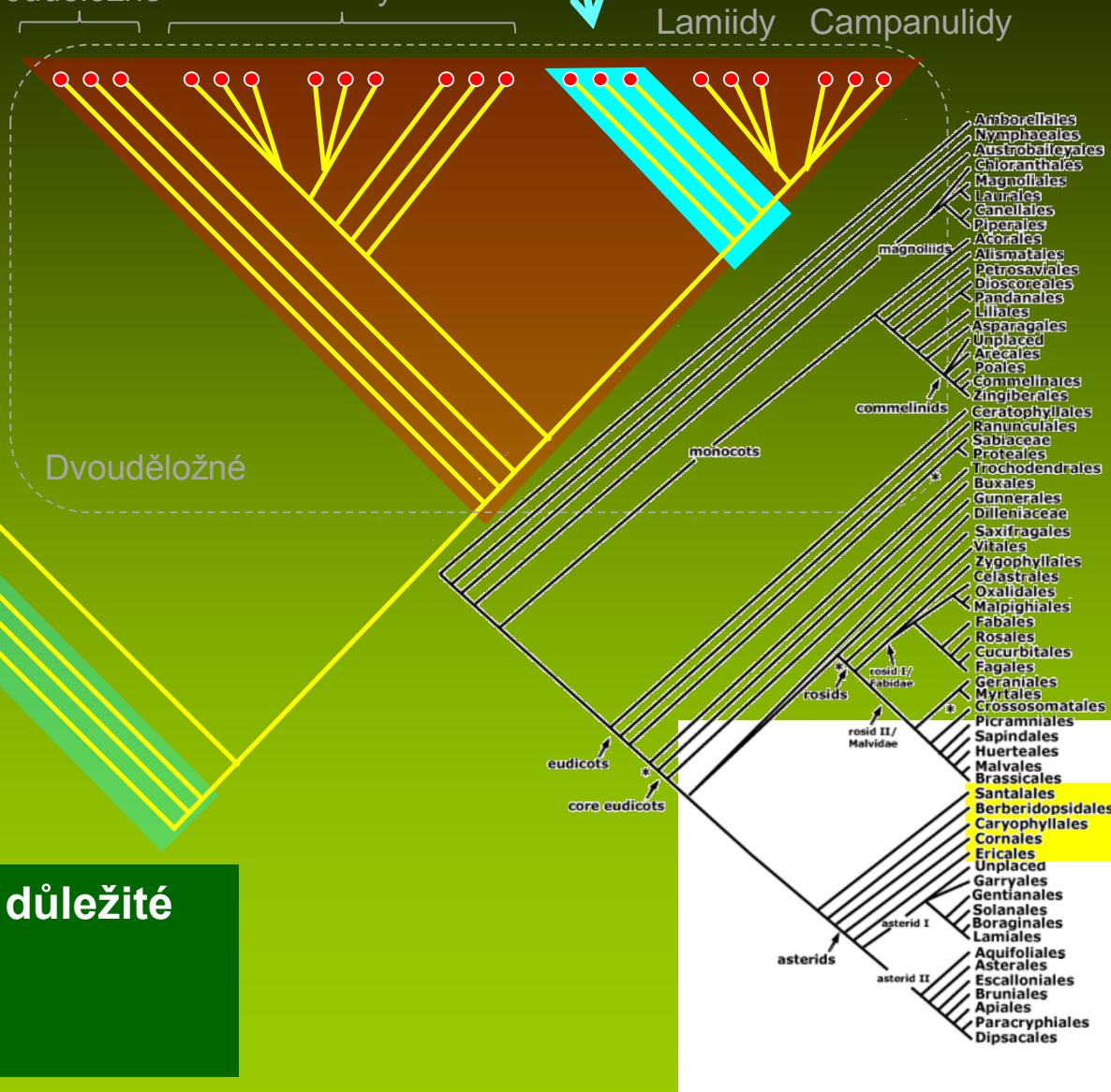
Lamiidy Campanulidy

Parafyletický
„taxon“

Jeho linie sesterské ke
zbytku odvozenějších
asteridů – k lamiidům a
ke kampanulidům

Zahrnují 5 řádů, z toho dva důležité
Caryophyllales
Ericales

1. řád *Caryophyllales*

– někdy řazeny vně asteridů do samostatné karyofylidní větve !

zahrnuje 35-37 čeledí, z toho tři významné:

- laskavcovité (*Amaranthaceae* incl. *Chenopodiaceae*)
 - hvozdíkovité (*Caryophyllaceae*)
 - rdesnovité (*Polygonaceae*)
- z dalších čeledí jsem patří ještě:
- kaktusy (*Cactaceae*) vyznačující se sukulentí, nebo
 - rosnatkovité (*Droseraceae*) vyznačující se masožravostí

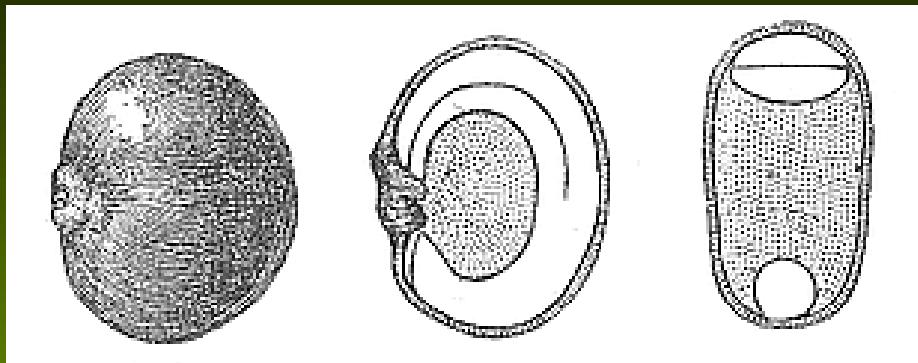
1. řád *Caryophyllales*

– někdy řazeny vně asteridů do samostatné karyofylidní větve !

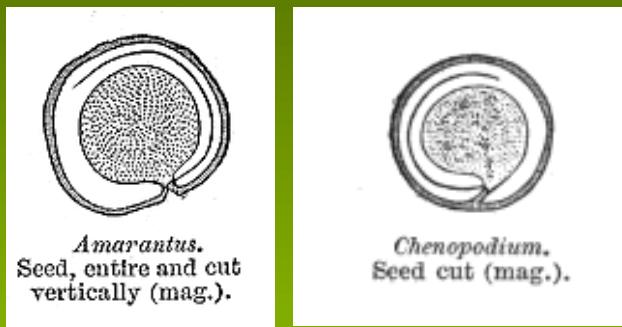
vyznačují se

- (1) přechody k volné centrální nebo bazální placentací
- (2) převážně jednoduchými celistvými listy, často vstřícně postavenými
- (3) vrcholičnatými květenstvími (odvozené od vidlanu)
- (4) jako jedny z mála rostlin zřejmě nemají mykorrhizu

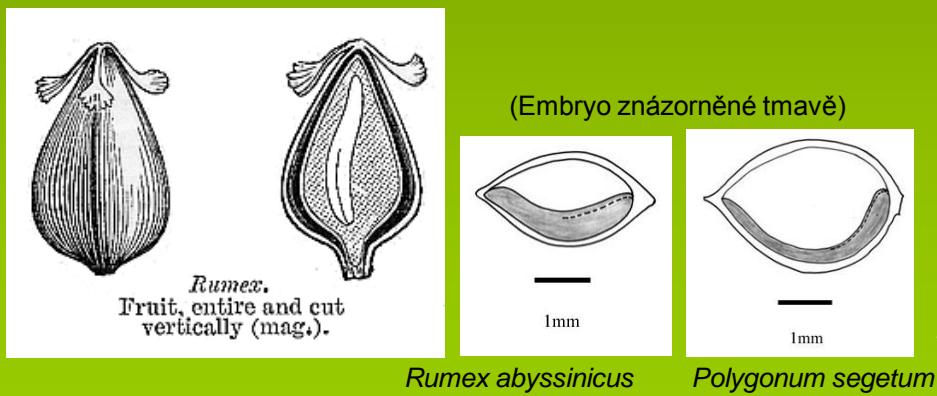
(5) Embryo v semeně často zakřivené po obvodu semene
„obchvacuje centrálně
ležící endosperm“

Caryophyllaceae

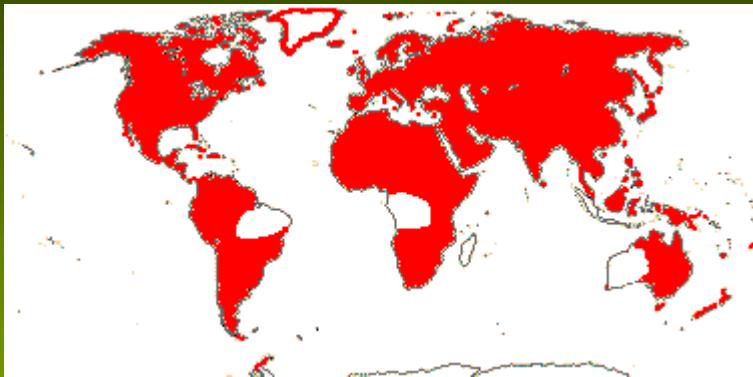
Amaranthaceae

Polygonaceae

Caryophyllaceae – hvozdíkovité

nazývané též silenkovité (*Silenaceae*)
bylinky, zřídka keře

80-100/2000-2300 kosmopolitní

včetně arktické zóny,
Grónska, Špicberk, Nové Země atd.

těžiště mírné pásmo severní polokoule

u nás 31/115 včetně zavlečených a běžně
pěstovaných

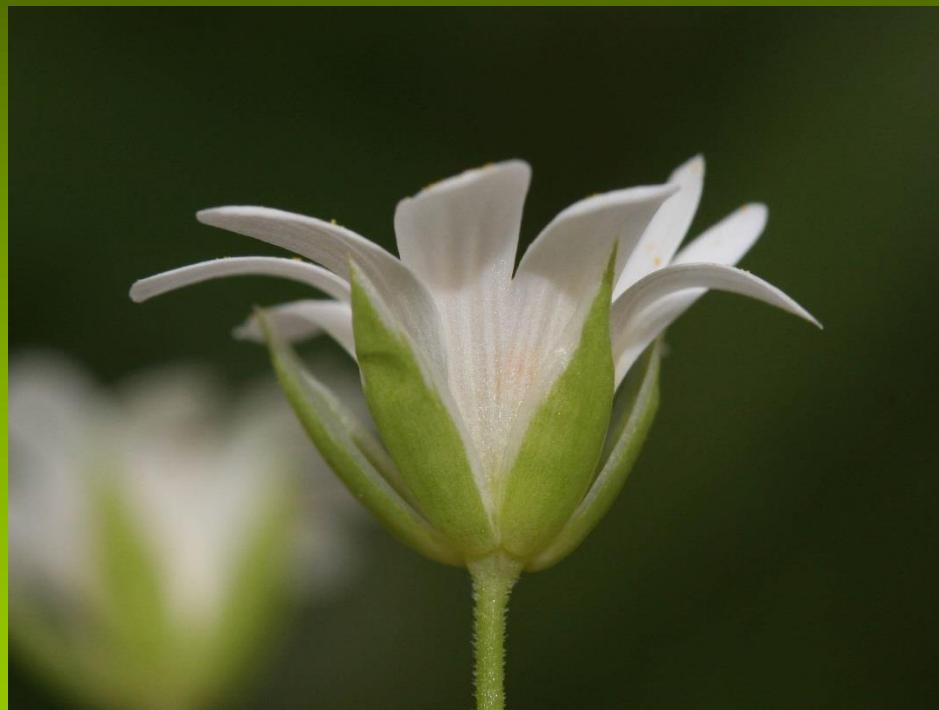
listy
celistvé,
vstřícné,
bez palistů

květy entomogamní,
heterochlamydeické

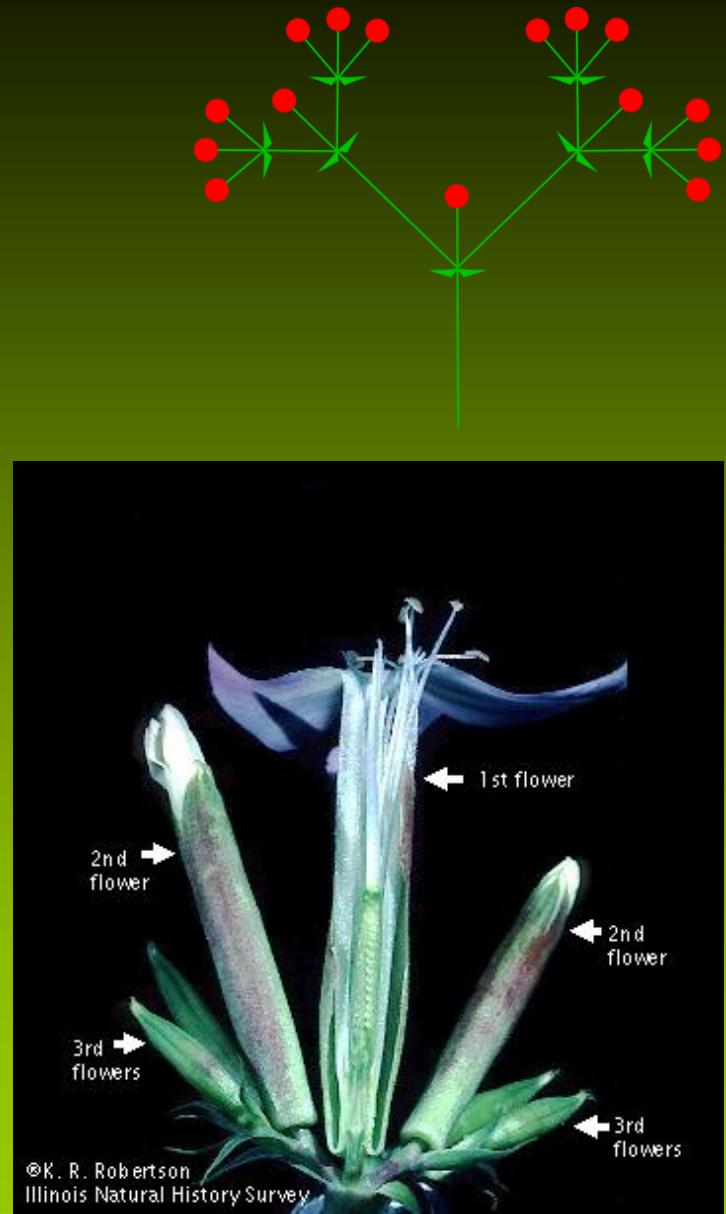
kalich chorisepalní nebo synsepální

koruna většinou choripetalní, někdy s pakorunkou (paracorolla) tvořenou výrůstky na petalech

Květenství vidlanovitá

Tyčinek 5 nebo 10

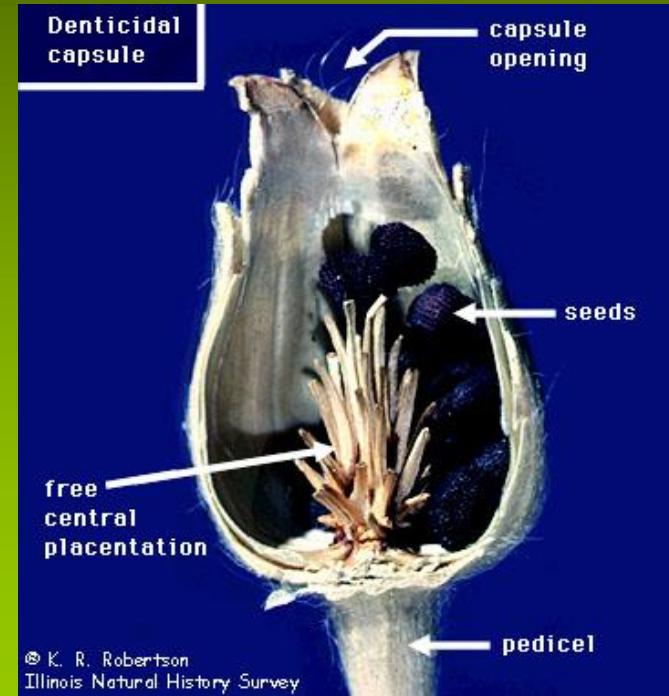
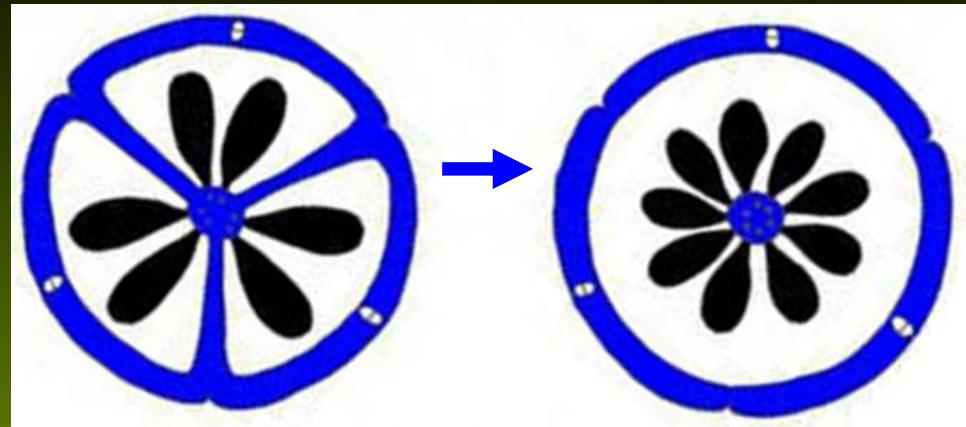

gyneceum z 5-2 plodolistů, semeník svrchní

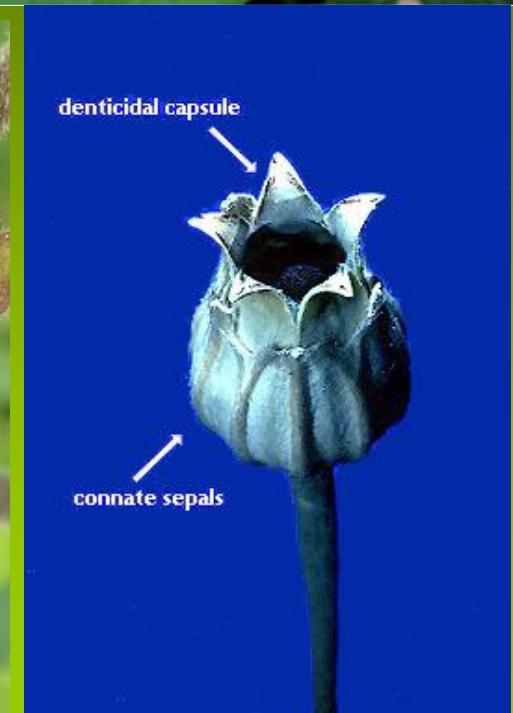

semeník synkarpní až lyzikarpní

= placentace axilární až volná centrální

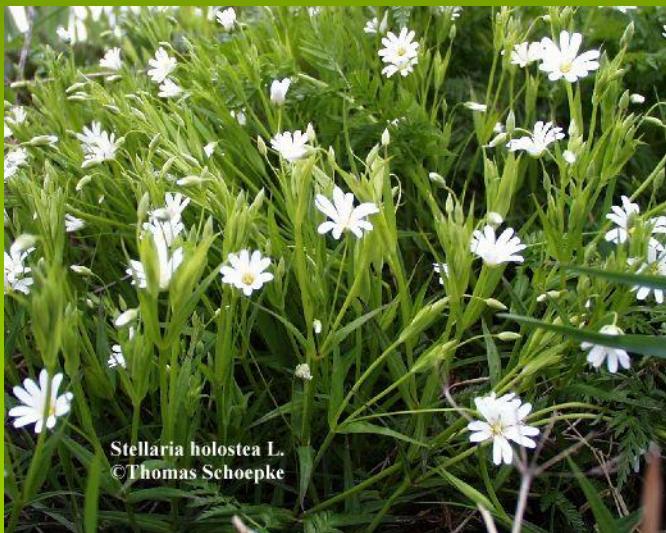

plodem je nejčastěji
tobolka otvírající se
vrcholovými zuby nebo
chlopněmi
(vz. nažka nebo bobule)

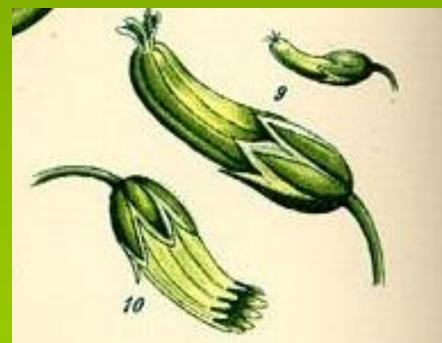
kalich chorisepalní má rod ptačinec (*Stellaria*) jeho gyneceum má 3 stylodia, tobolka se otvírá 6 zuby

K nejhojnějším patří: p. žabinec (*S. media*), p. velkokvětý (*S. holostea*), p. hajní (*S. nemorum*) a p. trávolistý (*S. graminea*).

Rod rožec (*Cerastium*) má kalich chorisepalní, gyneceum s 5 stylodii, tobolka se otvírá 10 zuby.

Nejčastější druhy u nás: r. rolní (*C. arvense*) a r. obecný (*C. holosteoides*)

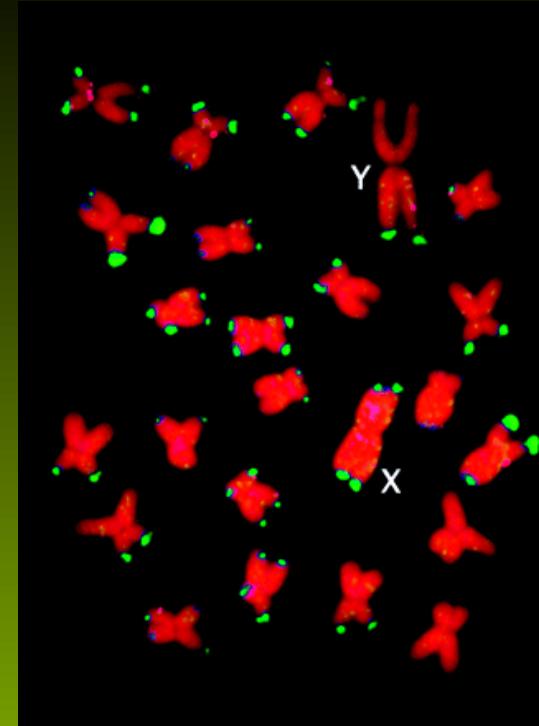
K běžnějším našim druhům patří také silenka obecná (= nadmutá, *Silene vulgaris*), s. nicí (*S. nutans*), kalich synsepální

© 2001 Eleanor Saulys

Kalich synsepální a petaly dlouze nehetnaté má knotovka bílá (*Melandrium album*) dvoudomá rostlina s pohlavními chromosomy

podobně
knotovka dvoudomá (*Melandrium dioicum*)

kohoutek luční (*Lychnis flos-cuculi*) -
kalich synsepalmí

© Libor Ekrt

smolnička obecná (*Viscaria vulgaris*) - kalich synsepalmí

hvozdík kropenatý (*Dianthus deltoides*)

© - josef hlasek
www.hlasek.com
Dianthus deltoides ab6568

<http://botanika.wendys.cz>

od pěstovaného druhu hvozdíku zahradního (*Dianthus caryophyllus*) je odvozena většina vyšlechtěných karafiátů.

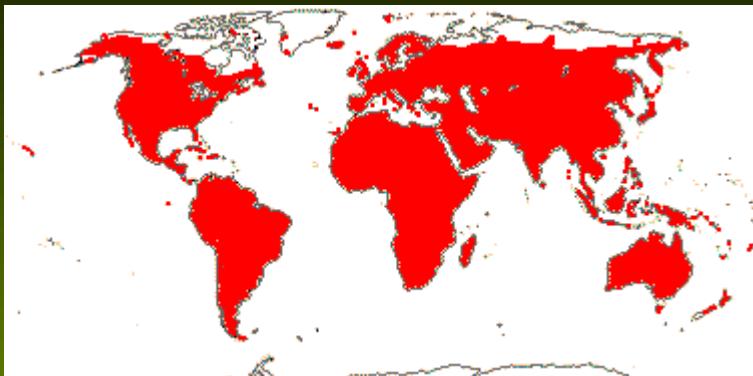
Amaranthaceae - laskavcovité

bylinky, keře, zřídka stromy nebo liány
s drobnými zpravidla anemogamními květy
v hustých bohatých složených květenstvích
v širším pojetí zahrnují také dřívější
samostatnou čeleď *Chenopodiaceae*

Amaranthaceae – laskavcovité

174/2150

Téměř kosmopolitní s výjimkou boreální a arktické zóny, některé rody s tendencí k sukulentci se vyskytují na zasolených stanovištích na mořském pobřeží i ve vnitrozemí, nebo ve stepích pouštích a polopouštích.

U nás 68 druhů – většinou plevely (mnohé zavlečené), ruderální nebo halofilní popř. stepní druhy.

Mnohé mají C4 metabolismus

listy jednoduché
postavené střídavě i vstřícně

květy
drobné,
homochlamydeické,
zpravidla obouohlavné
nebo jednopohlavné

nahloučené v klubíčcích

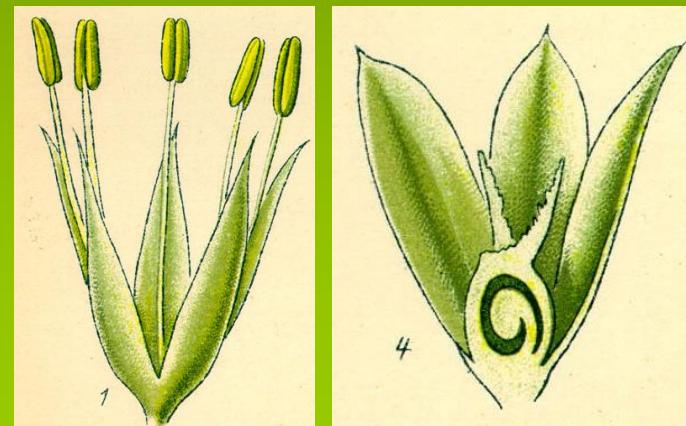
okvětních lístků
zpravidla 5, zelenavých

tyčinek obvykle 5

gyneceum cénotkarpní
nejčastěji ze 2-3
plodolistů,

semeník svrchní

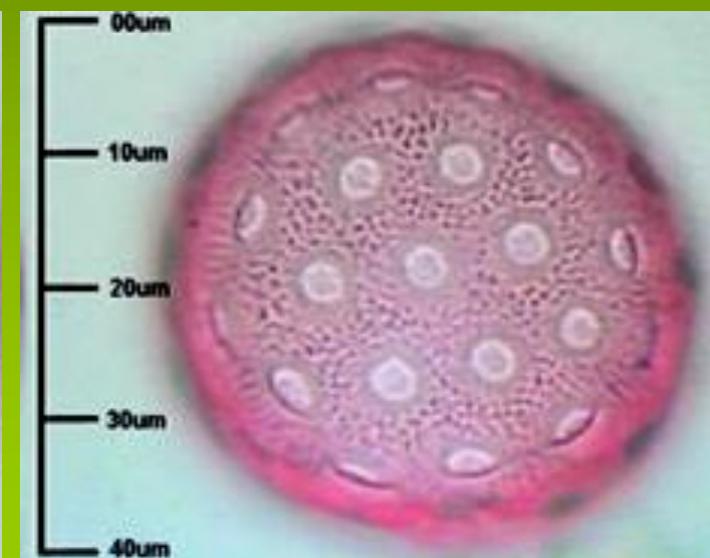
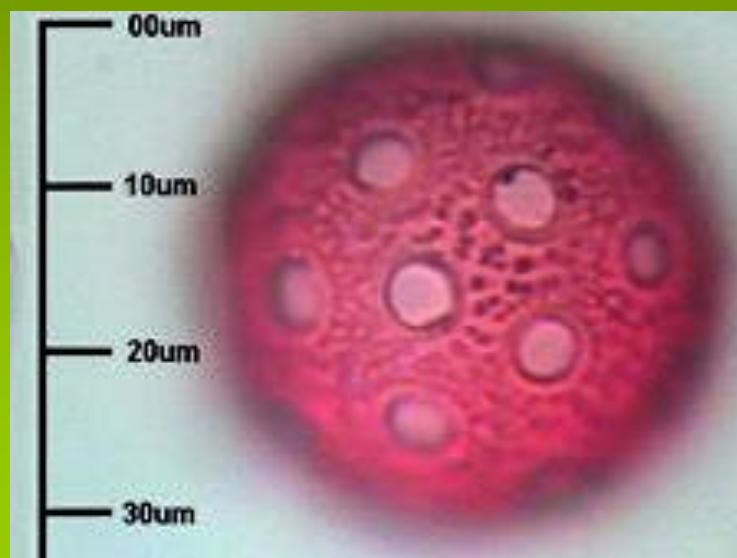
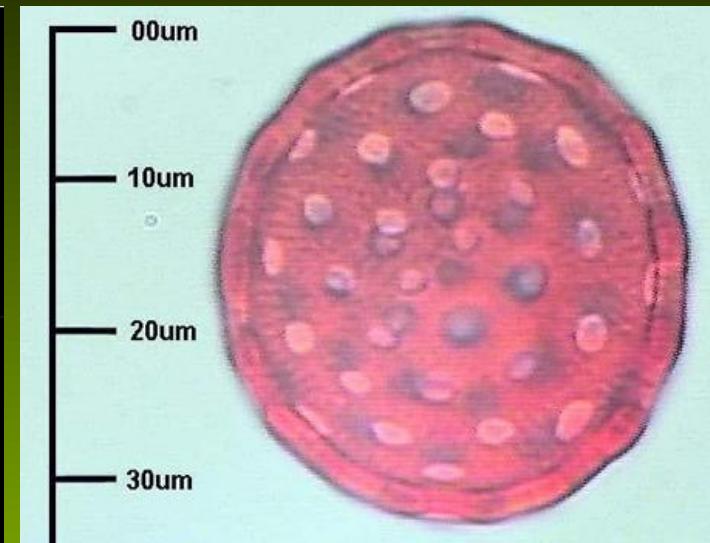
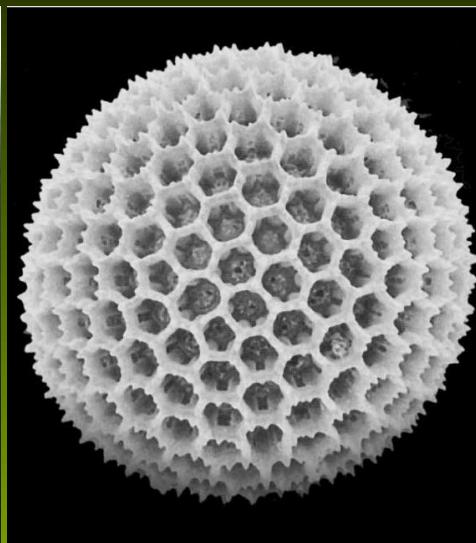
často jen s jediným
vajíčkem s bazální
placentou

Chenopodium album

Amaranthus

Charakteristický pyl se 7 nebo mnoha otvory (polyporátní)

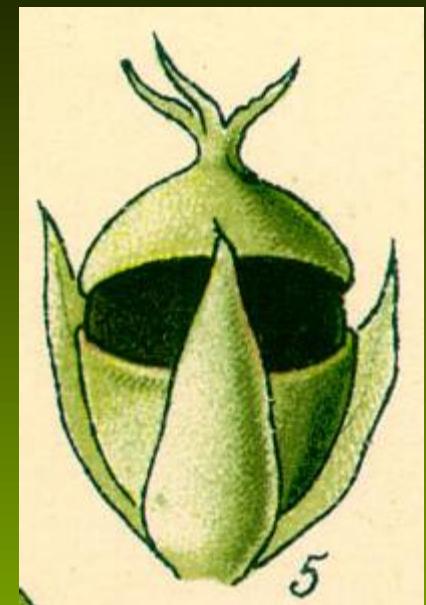
ploodem je u laskavců tobolka, často s jediným semenem

u lebed, špenátu, řepy a merlíků je plodem nažka,

u merlíků je nažka obalená vytrvávajícím okvětím

u lebed je nažka obalená párem vytrvávajících listénců (krovek)

Amaranthus

Atriplex hortensis

A. sagittata

*Chenopodium
album*

Iaskavec ohnutý (*Amaranthus retroflexus*)

merlík bílý (*Chenopodium album*)

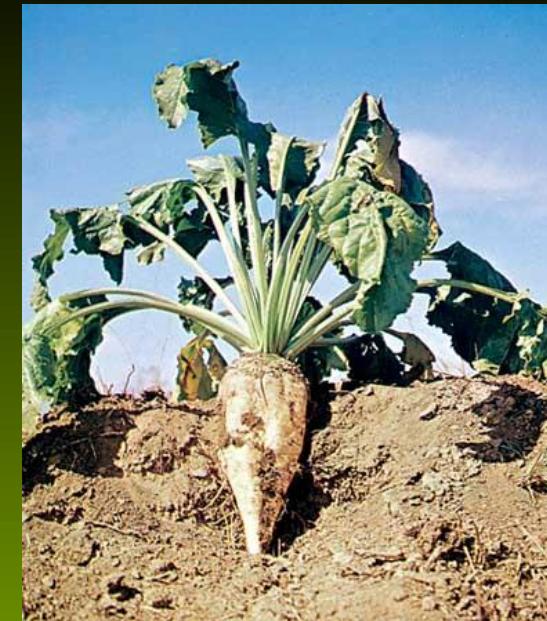
lebeda lesklá (*Atriplex sagittata*)

lebeda rozkladitá (*Atriplex patula*)

Z druhu řepa burák (*Beta vulgaris*), rostoucího planě na mořských pobřežích již. Evropy, byly vyšlechtěny hospodářsky významné odrůdy pěstované buď pro bulvy (krmná řepa, cukrovka, červená řepa) nebo velké listy (mangold čili cvikla).

Dalším užitkovým druhem je špenát (*Spinacia oleracea*), původem z Íránu, se pěstuje jako listová zelenina.

Foto: Anne Anderberg

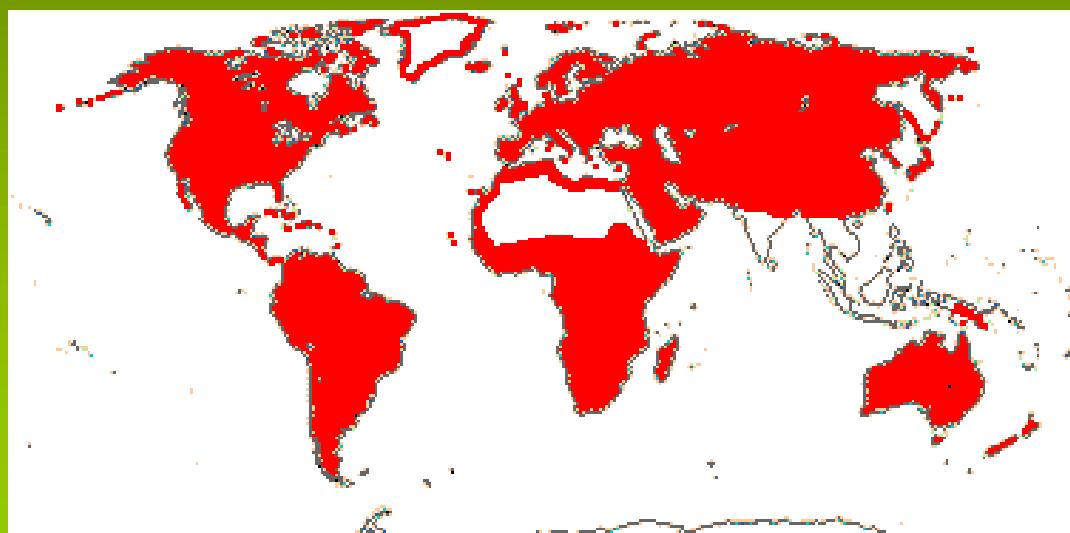
Polygonaceae - rdesnovité

Bylinky, zřídka dřeviny, popř. liány

listy střídavé s palisty srůstajícími v blanitou až dužnatou pochvovitou botku (ochrea)

43/1100 téměř kosmopolitní rozšíření ale těžiště je v temperátní zóně severní polokoule

U nás 11/42, včetně zavlečených a pěstovaných.

listy
zpravidla jednoduché,
celistvé
střídavě postavené

entomogamie i anemogamie

© Libor Ekrt

květy drobné, homochlamydeické obouohlavné nebo jednopohlavné, cyklické, ve svazečcích, svazečky tvoří sekundární hroznovitá květenství,

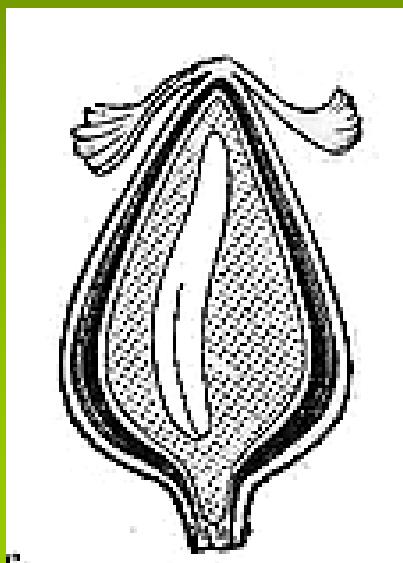
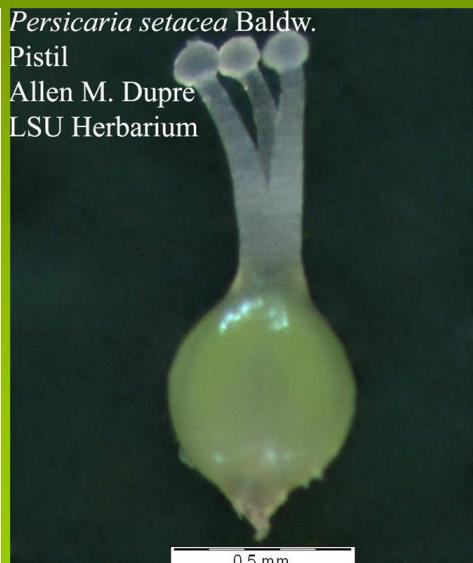
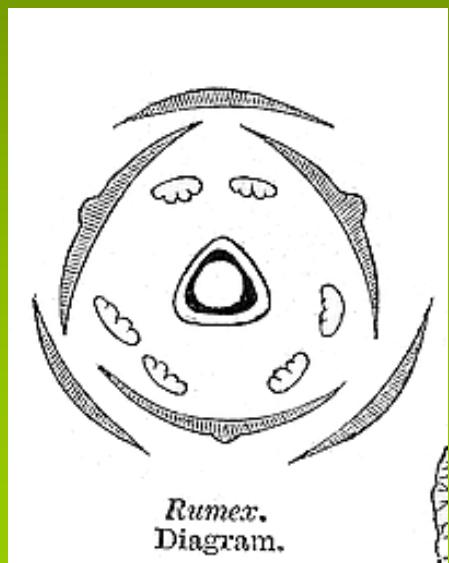
Okvětních lístků zpravidla 5 nebo 6,
zelenavých, řidčeji živých barev

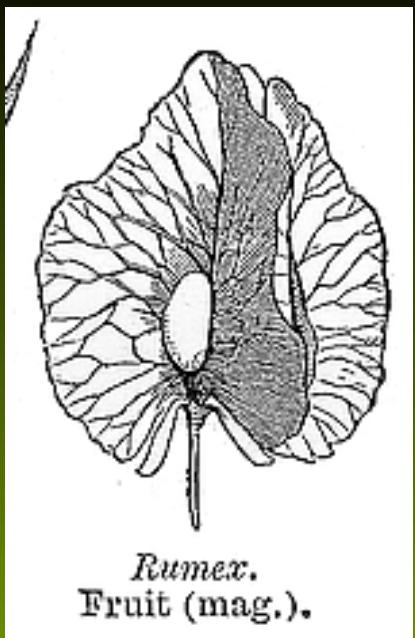
Tyčinek 3-9

Pestík srostlý ze 3 plodolistů

Semeník svrchní, s jediným
vajíčkem s bazální placentou

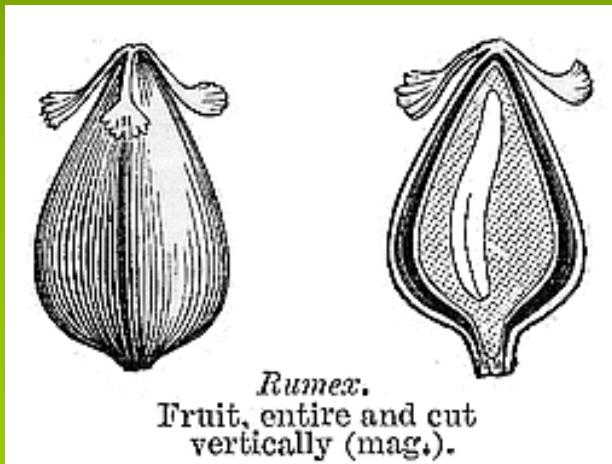
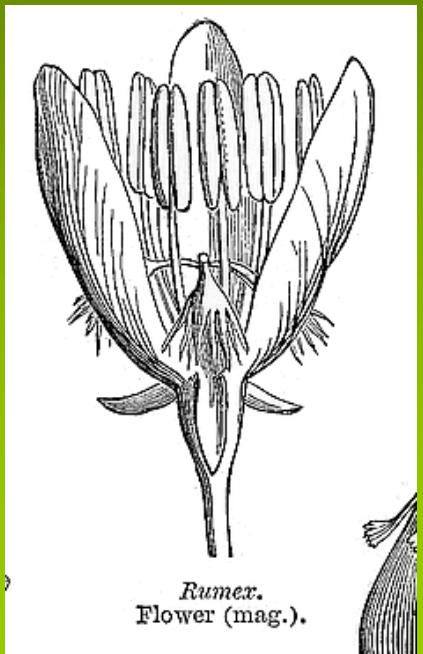
*Polygonum
aviculare*

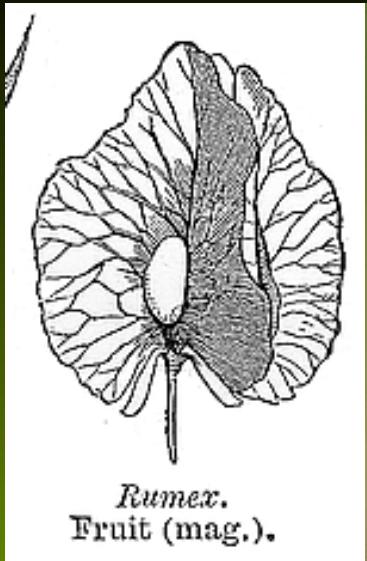

Plod je nažka,
často trojboká
někdy obalená
okvětím

*Polygonum
aviculare*

Rumex obtusifolius

Rumex.
Fruit (mag.).

<http://botanika.wendys.cz>

<http://botanika.wendys.cz>

U šťovíku se tři vnitřní lístky okvětí při dozrávání zvětšují, nazývají se krovky a hrbolek při jejich bázi mozolek

Druhově nejbohatší je u nás rod šťovík (*Rumex*)

Rumex obtusifolius

Rumex acetosa

Y-pohlavní chromosomy (plné satelitních repetic)

Druhově nejbohatší je u nás rod šťovík (*Rumex*)

Rumex acetosella

Bohatý na druhy je u nás také rod
rdesno (*Polygonum*).

*Polygonum
aviculare*

Polygonum bistorta

Rdesno hadí kůřen (*Polygonum bistorta*)

botanika.borec.cz

Pěstují se reveň rebarbora (*Rheum rhabarbarum*) - jméno pochází od res barbarum = barbarská věc, původem ze SZ Číny, Mongolska a Sibiře a r. bulharská (*R. rhabonticum*) původem pravděpodobně z pohoří Rila. Jsou oblíbenou zeleninou (silné řapíky) k přípravě kompotů a náplní do buchet, kromě minerálních látek (např. šťavelan vápenatý) obsahují množství vitamínů (A, B1, C, PP)

Pohanka jedlá (*Fagopyrum sagittatum*) původem z oblasti mezi Bajkalem a Mandžuskem. Do Evropy se dostala až ve 13. stol.

křídlatka japonská (*Reynoutria japonica*)

Droseraceae – rosnatkovité – marožravé

Dionaea muscipula

©JMM

Drosera

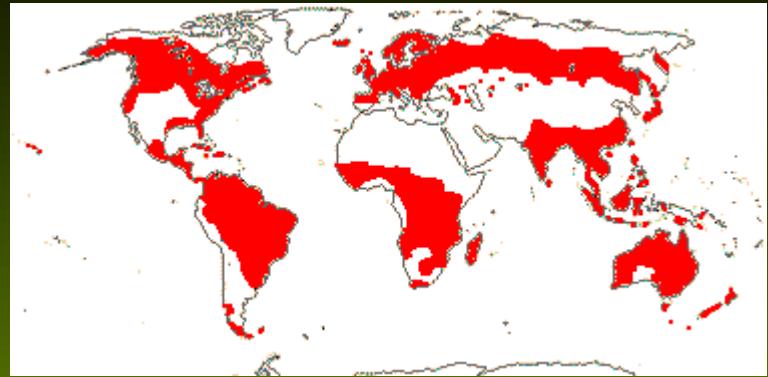
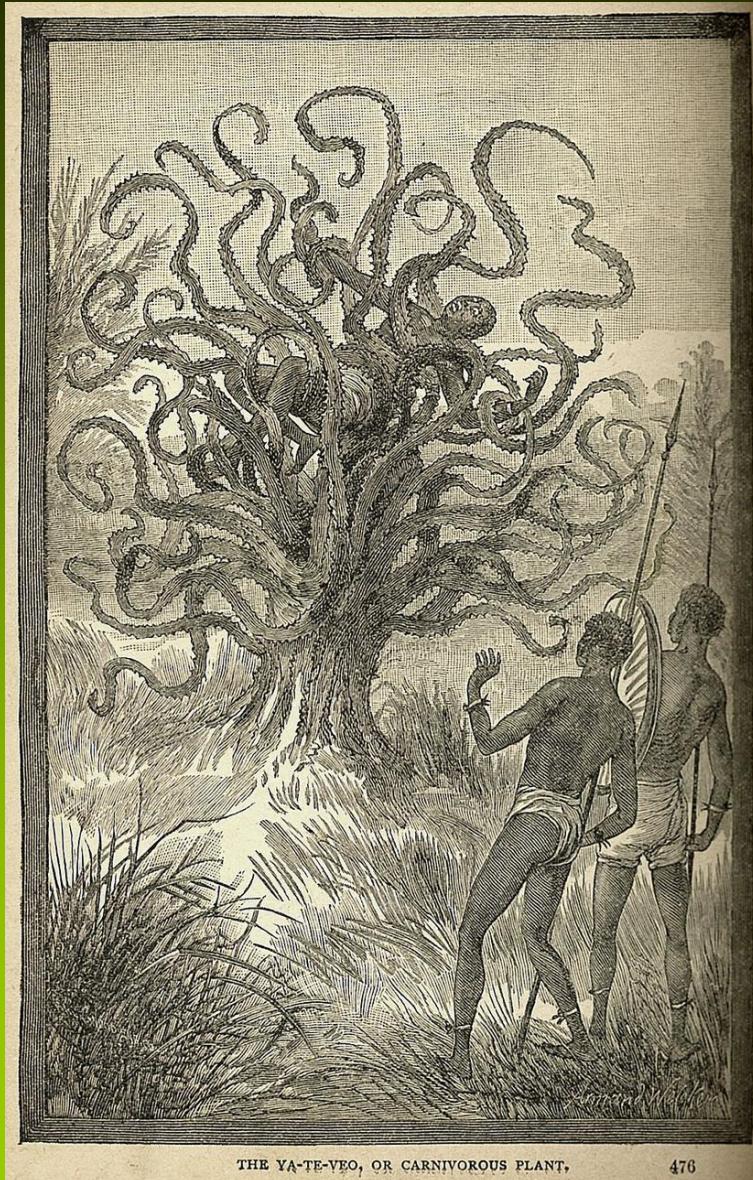

Aldrovanda vesiculosa

C. Humbert

Droseraceae – rosnatkovité

3 rody

Drosera / 115

Aldrovanda vesiculosa

Dionaea muscipula

na vhlíkých stanovištích

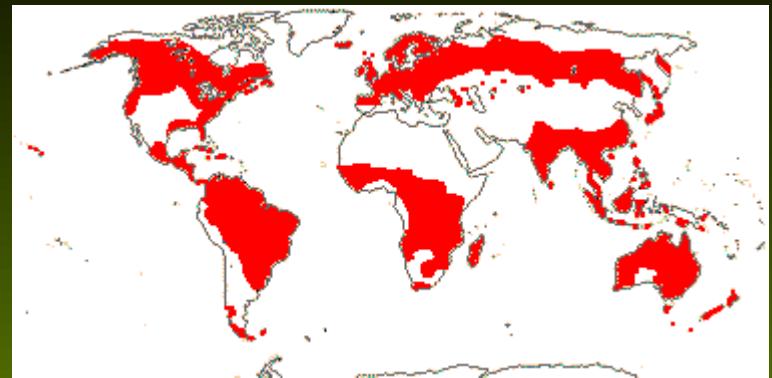
Vybájený lidožravý strom ze
Střední Afriky

Droseraceae – rosnatkovité

„Teď spustím pekelný stroj své pomsty.“

Adelhaide kratzmarii

3 rody

Drosera / 115

Aldrovanda vesiculosa

Dionaea muscipula

na vhlíkých stanovištích

Listy

- jednoduché
- přeslenité, často v růžici
- řapíkaté
- schopné pohybů

Dionaea muscipula

Aldrovanda vesiculosa

Drosera rotundifolia

Tyčinek – zpravidla 5 **Pestík** – cénokarpní – zpravidla ze 3 plodolistů

Drosera rotundifolia – G(3)

Rosťa Kracík

Drosera linearis – G(4)

Semeník – svrchní; C 5 K (5)

Plod – tobolka – otvírá se podélnými štěrbinami nebo zuby

Květenství – vrcholičnatá – zpravidla vijany

Drosera rotundifolia

Dionaea muscipula

Dionaea muscipula – mucholapka podivná – listy = pasti fungující na principu „sklapovací železa“ (USA – pouze Jižní Karolina)

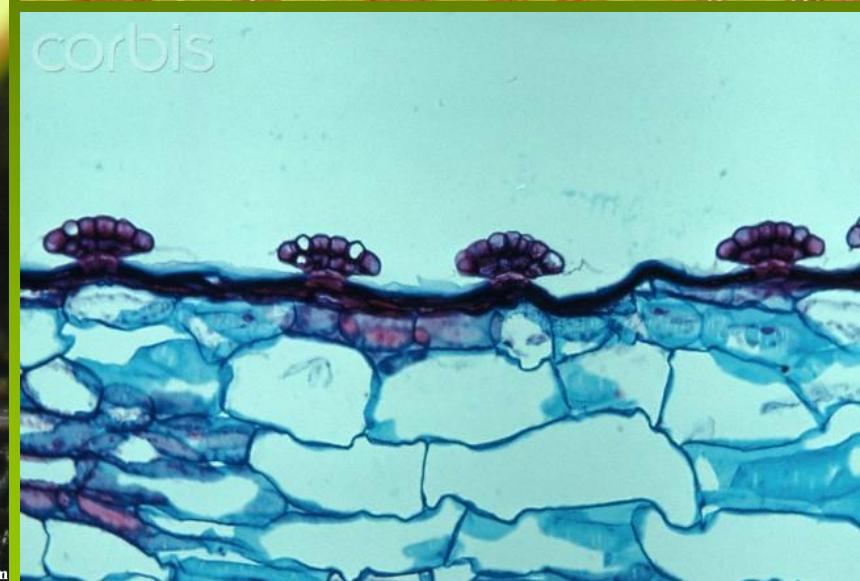
ARKIVE
www.arkive.org

© Anne Elliott

Dionaea muscipula – mucholapka podivná – trávicí žlázky – na svrchní (vnitřní) straně listu

Po obvodu listu trávicí žlázky nahrazeny nektariovými – cílem – přilákat hmyz
Zavření listu – vyvoláno podrážděním dlouhých trichomů na horní ploše listu

Dionaea muscipula – mucholapka podivná – trávicí trichomy

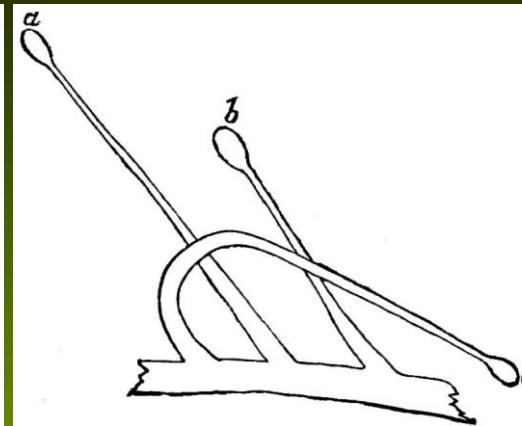
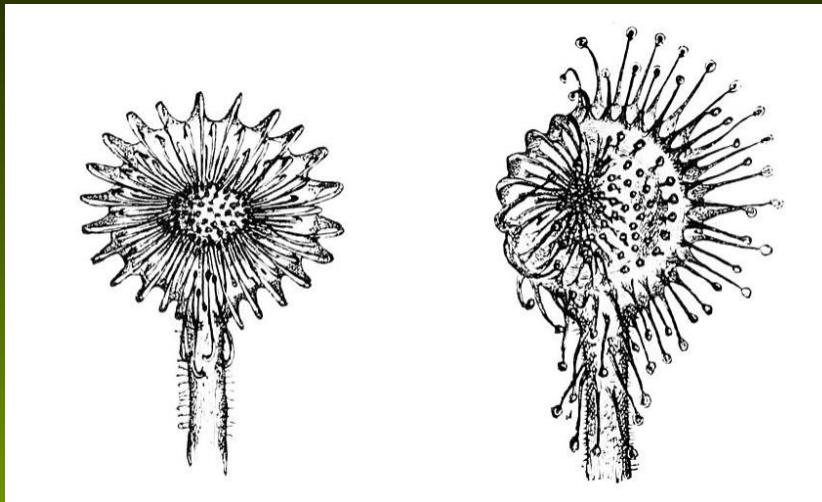
Trávicí enzymy (hydrolázy, peroxidáza, chitináza) vylučované trichomy rozloží stravitelné části kořisti za několik dní

© Joel McNeal

Drosera rotundifolia – rosnatka okrouhlolistá

Drosera rotundifolia – rosnatka okrouhlolistá

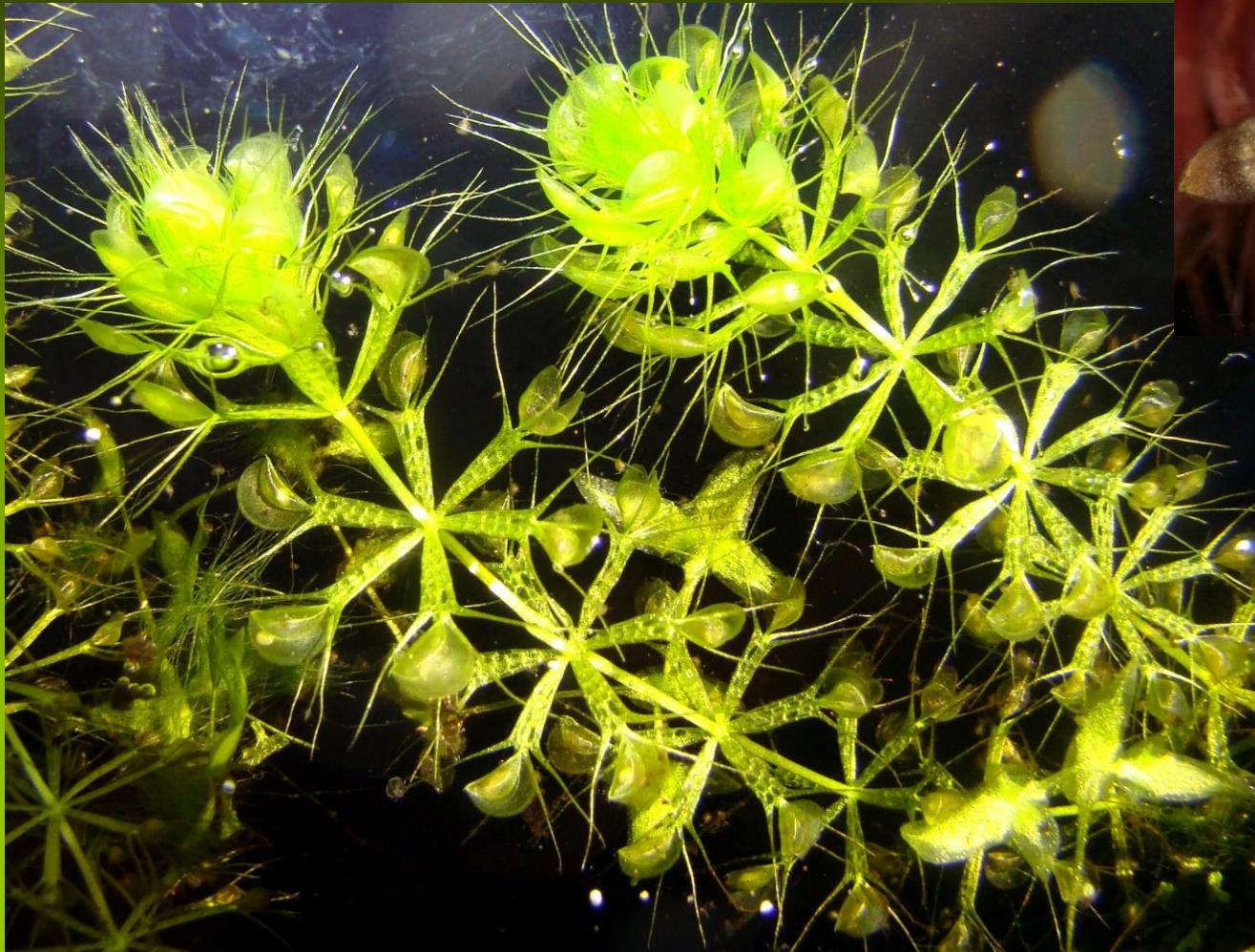

Drosera rotundifolia – rosnatka okrouhlolistá

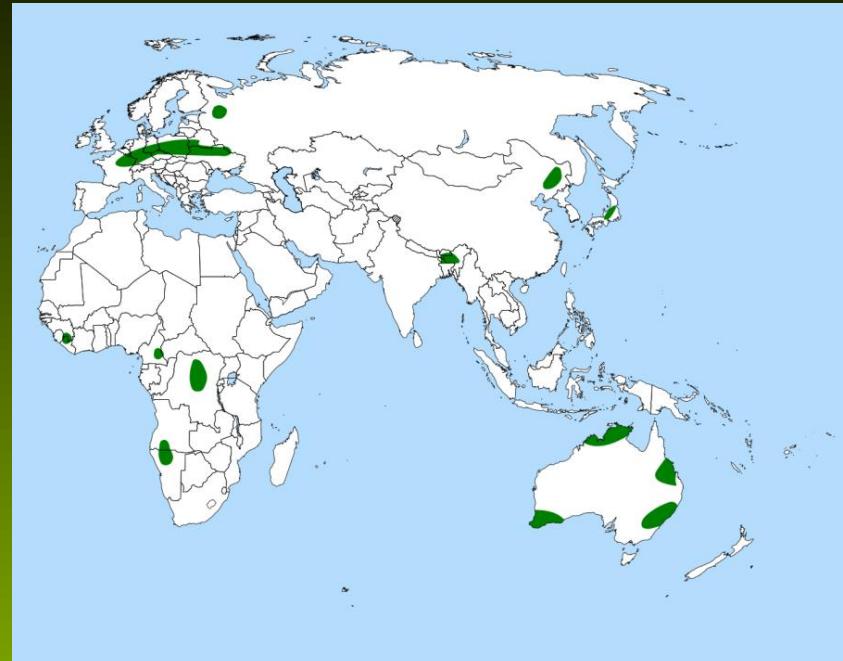

vzácně na rašeliništích a vlhkých písčinách

Aldrovanda vesiculosa – aldrovandka měchýřkatá – bezkořenná vodní rostlina

Aldrovanda vesiculosa – aldrovandka měchýřkatá – bezkořenná vodní rostlina

Cactaceae (Opuntiaceae) – kaktusovité

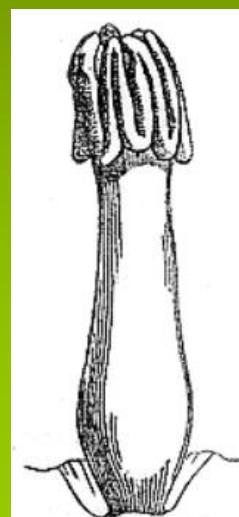
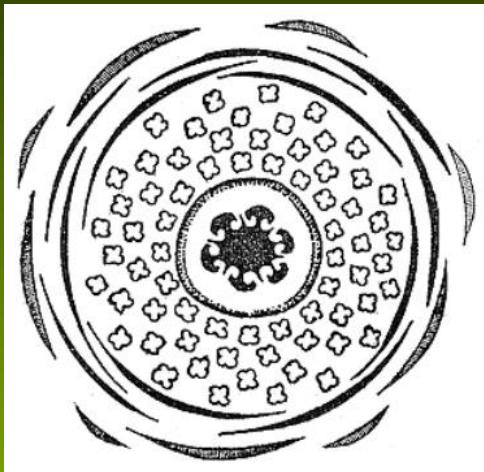
140/1900 tropy–mírné pásmo
Sev. a Již. Amerika,
jinde zdomácnělé

stonkoví sukulentí
CAM metabolismus

Opuntia ficus-indica – ovoce, naturalizovala v Mediteránu

P ∞; A ∞; G (6)
plody bobule

2. řád *Ericales*

– 22 čeledí, z nichž důležité jsou:

- vřesovcovité (*Ericaceae*)
- prvosenkovité (*Primulaceae*)

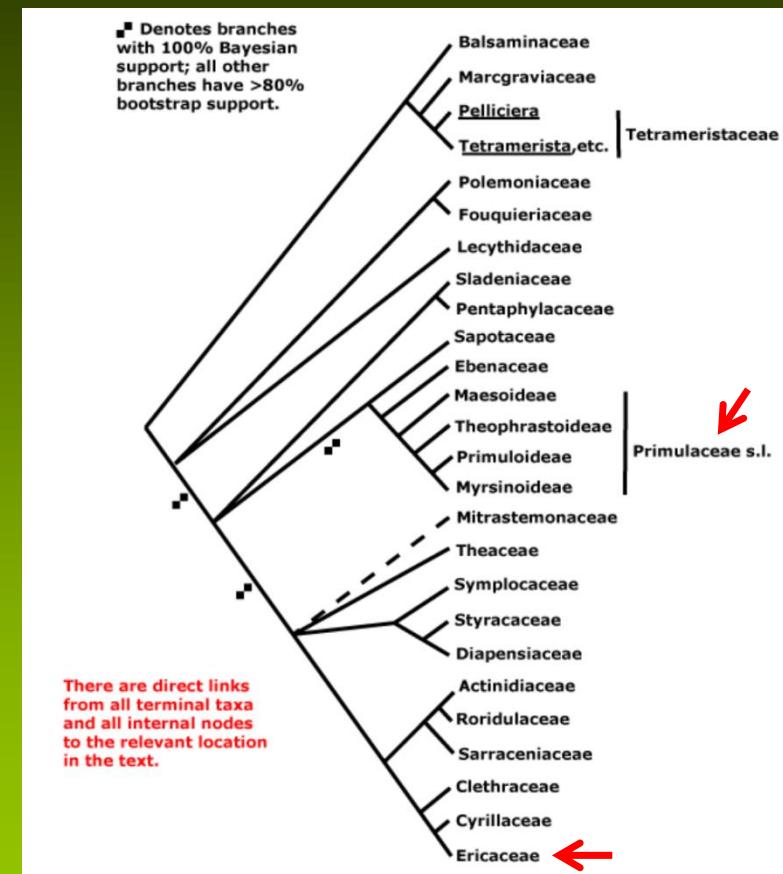
přes dobrou molekulární podporu je morfologické vymezení řádu obtížné,

část čeledí se vyznačuje
dvojnásobným počtem tyčinek v
poměru ke korunním lístkům nebo
cípům

zoubky listů často inervované jednou
žilkou

Z dalších čeledí sem patří
čajovníkovité (*Theaceae*)

■ Denotes branches
with 100% Bayesian
support; all other
branches have >80%
bootstrap support.

Primulaceae – prvosenkovité

naši zástupci jsou bylinné povahy

57 / 2150 ve šech klimatických zónách
především na severní polokouli

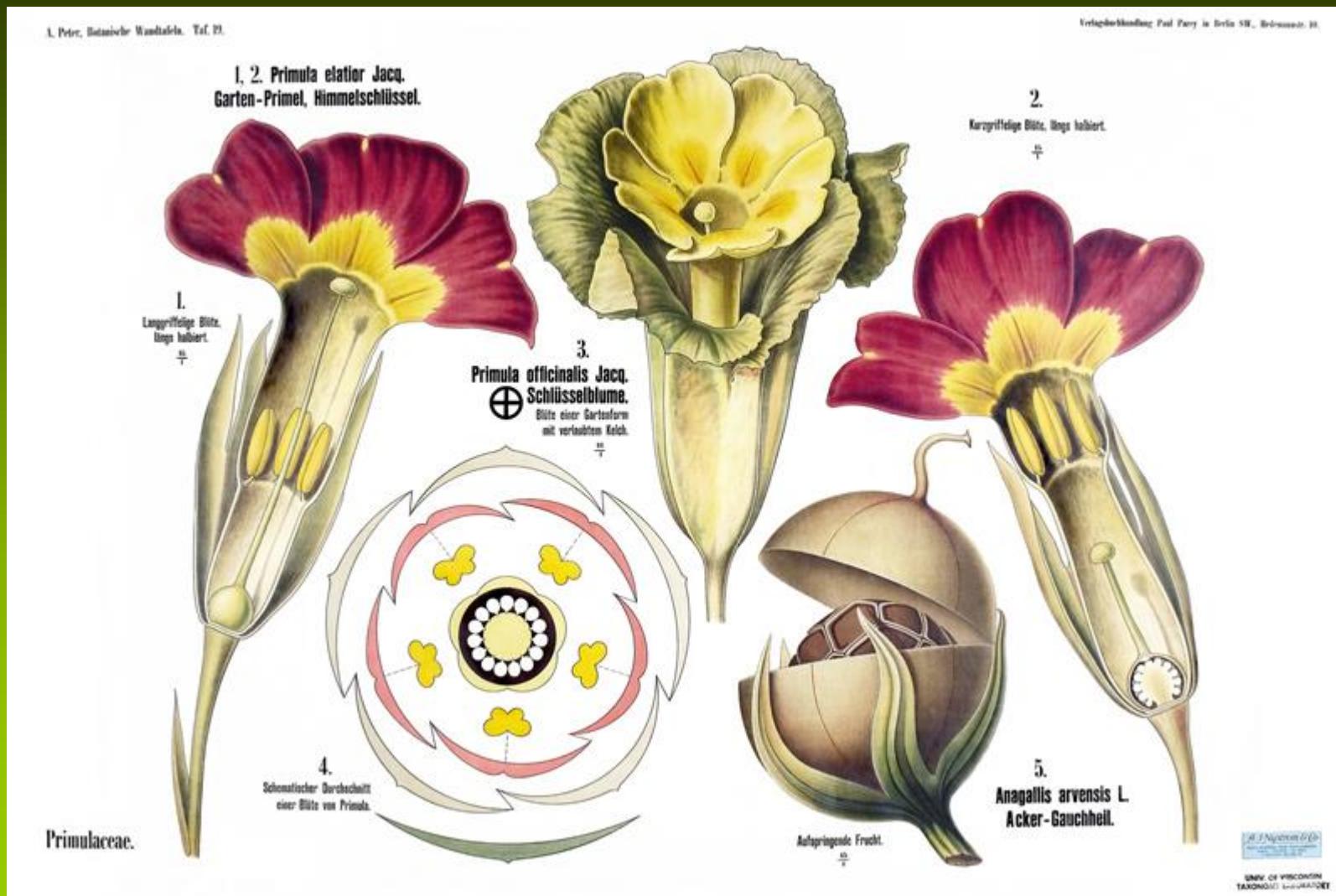
u nás 22 druhů

listy jednoduché, celistvé se zpeřenou žilnatinou, bez palistů

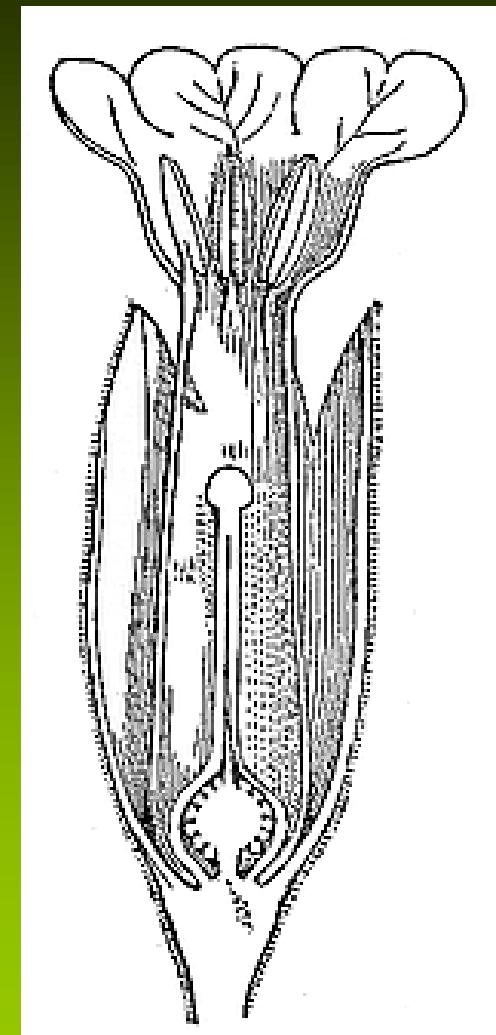
Květy oboupolohové, heterochlamydeické, zpravidla aktiomorfní, někdy heterostylické, květy našich zástupců 5četné s volnými i srostlými obaly

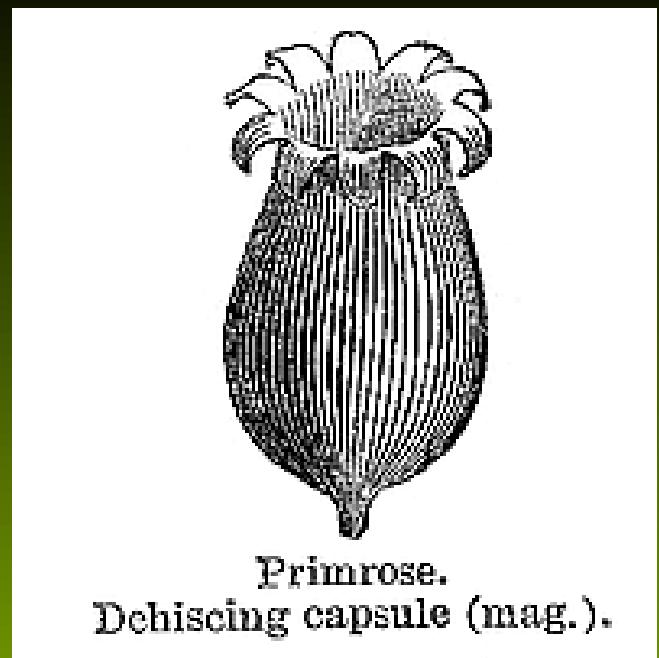
tyčinek u našich zástupců 5,

plodolistů u našich zástupců 5, semeník svrchní, volná centrální placentace, blizna kulovitá

plodem u našich zástupců tobolka

Primrose.
Dehiscing capsule (mag.).

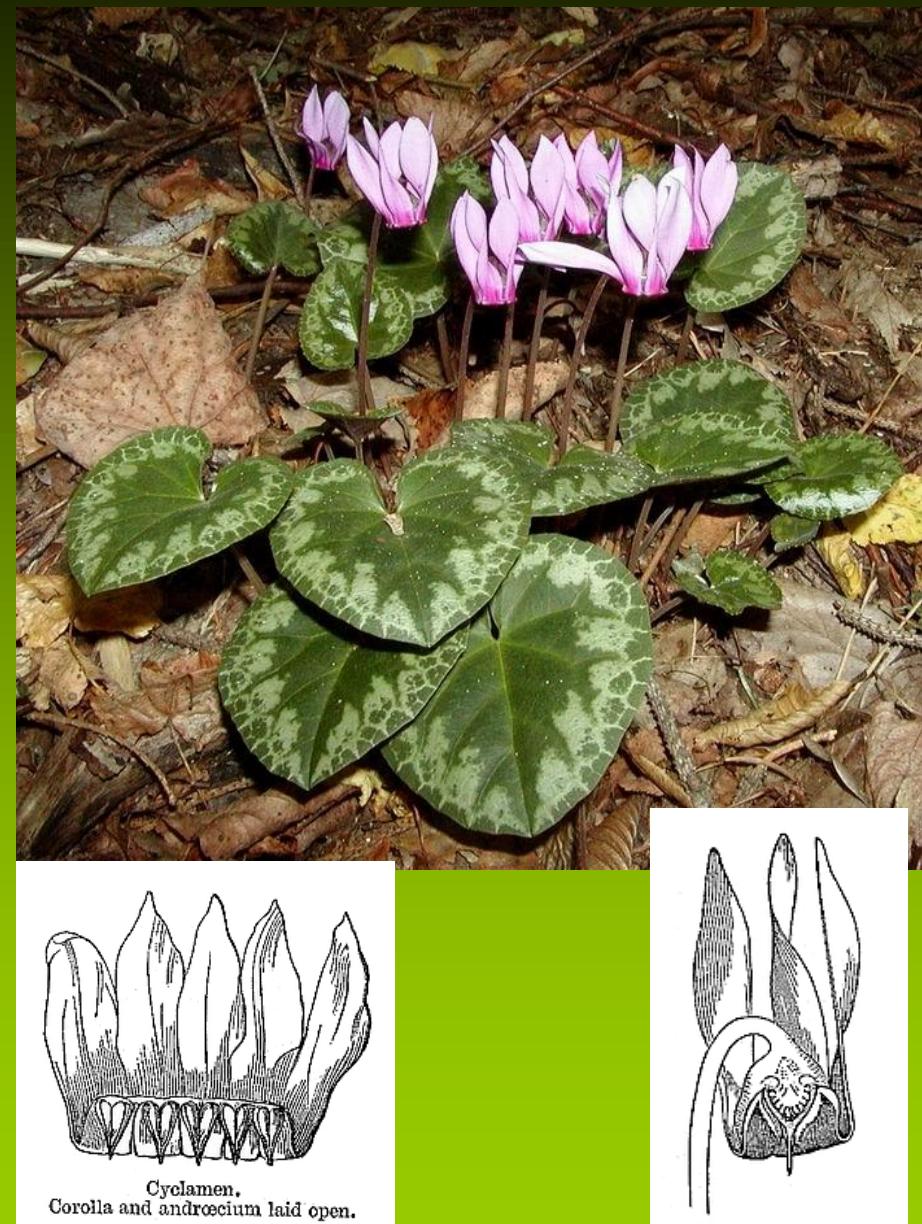
prvosenka jarní (*Primula veris*)

prvosenka vyšší (*Primula elatior*)

<http://botanika.wendys.cz>

drchnička rolní (*Anagallis arvensis*)brambořík (*Cyclamen purpurascens*)

vrbina penízková (*Lysimachia nummularia*)

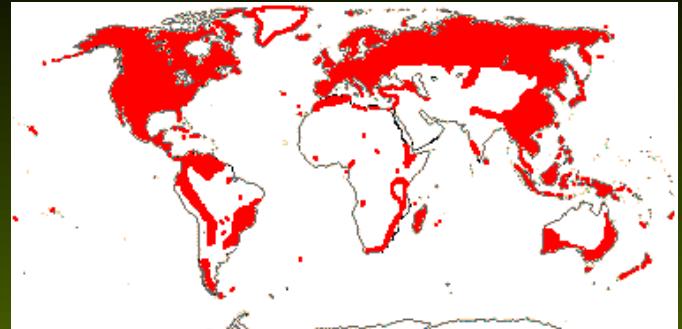
vrbina obecná (*L. vulgaris*)

Ericaceae – vřesovcovité

keříčky, keře, stromy, liány, vz. bylinky, někdy mykotrofně parazitické bez chlorofylu s mykorrhizou

124 / 4100 kosmopolitně,
u nás 22 druhů, řazených původně do samostatných čeledí (*Vacciniaceae*,
Pyrolaceae, *Empetraceae*, *Monotropaceae*)

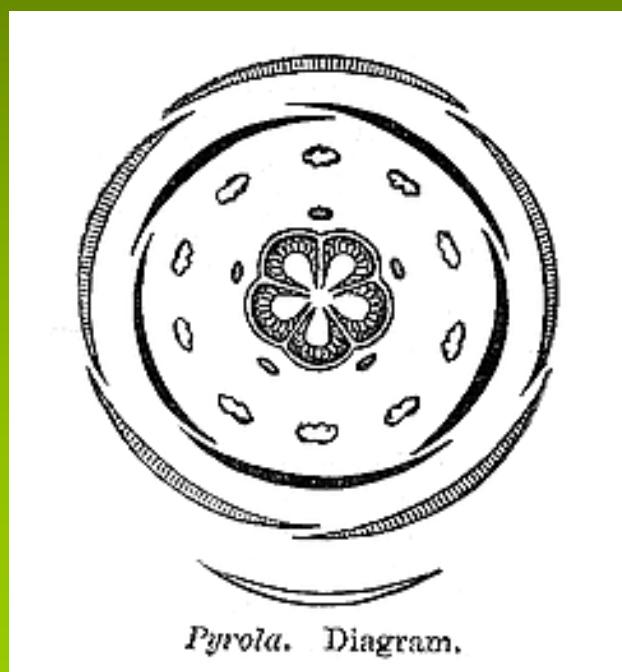
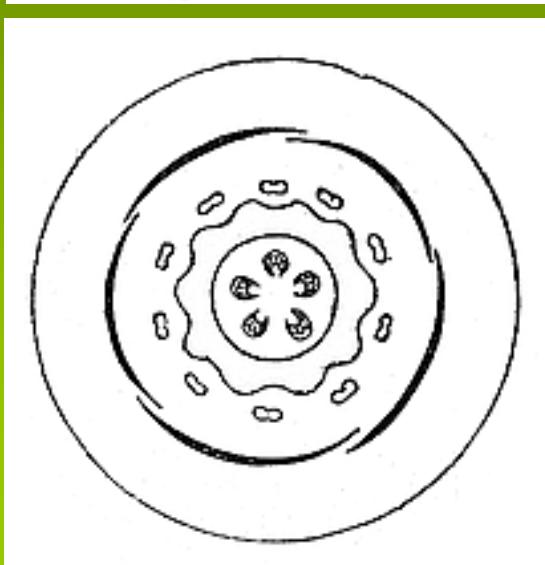
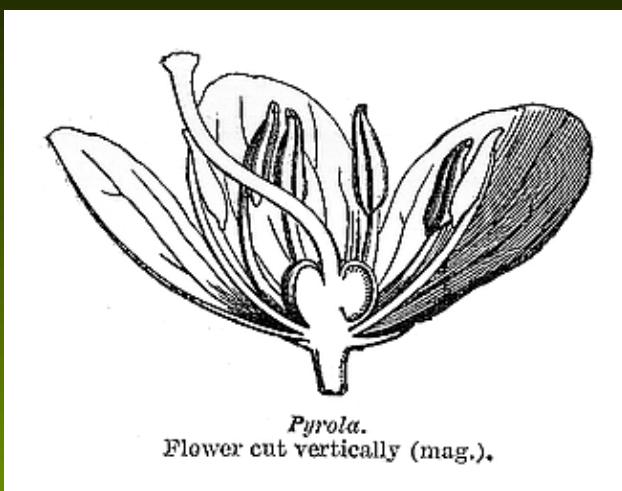
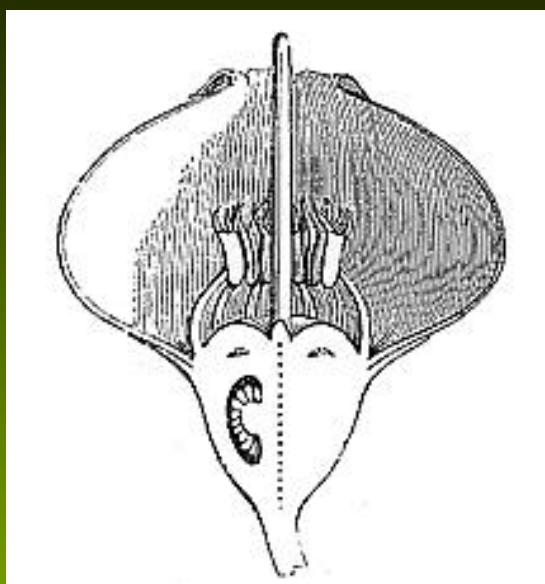
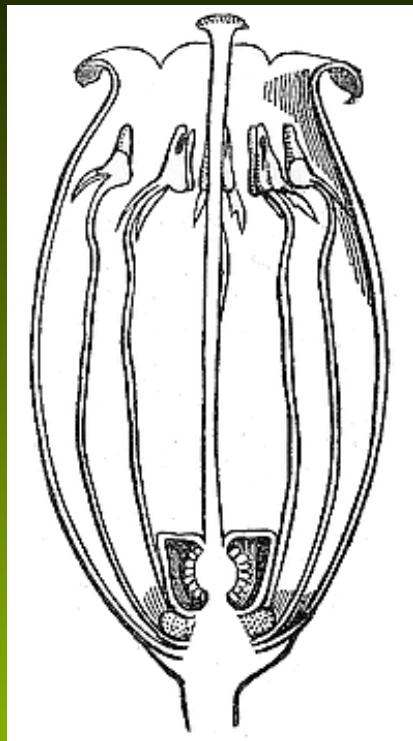
listy jednoduché, celistvé, někdy drobné čárkovité

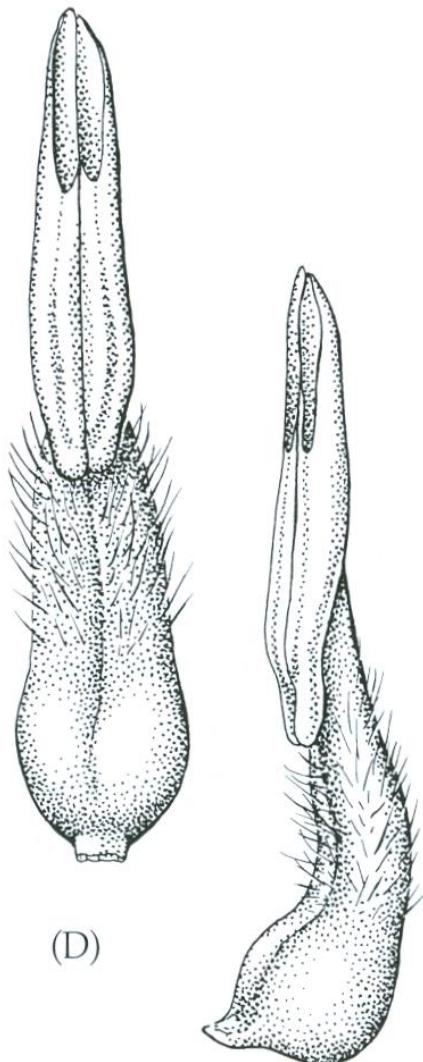
květy drobnější, zpravidla oboupohlavné,
heterochlamydeické, obvykle aktinomorfní, obaly
často srostlé, koruny často růžové nebo bílé, někdy
baňkovité, převislé

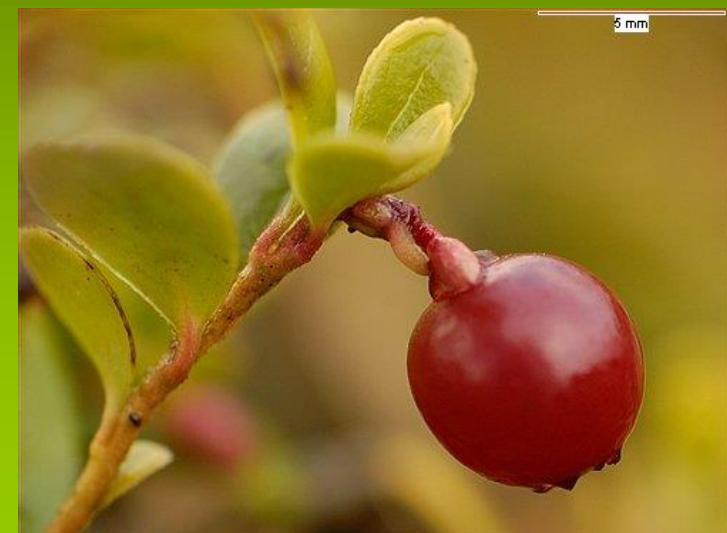
K (4-5), C (4-5), A 8-10, G (4-5)

Prašníky se otvírají terminálním otvorem

Plod tobolka nebo bobule

vřes obecný (*Calluna vulgaris*)

vřesovec obecný (*Erica tetralix*)

borůvka (*Vaccinium myrtillus*)

brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*)

pěnišník (*Rhododendron*)

klikva (*Oxycoccus quadripetalus*)

hruštička okrouhlolistá (*Pyrola rotundifolia*) hniliák smrkový (*Monotropa hypopitys*)

<http://botanika.wendys.cz>

hnilák smrkový (*Monotropa hypopitys*) – ontogeneze mykoheterotrofního parazita

1. Semeno po vyklíčení potlačí apikální meristém stonku.
2. Rostoucí semenáček = větvící se kořen; vyživován hyfami hub, které berou živiny dřevinám.
3. Ze sítě kořenového „podhoubí“ vznikají adventivní pupeny a z nich nezelené stonky.
„Zprostředkovovaný“ parazitismus = rostlina bere metabolické produkty (cukry) z houby, která je ektomykorhizně krade dřevině.

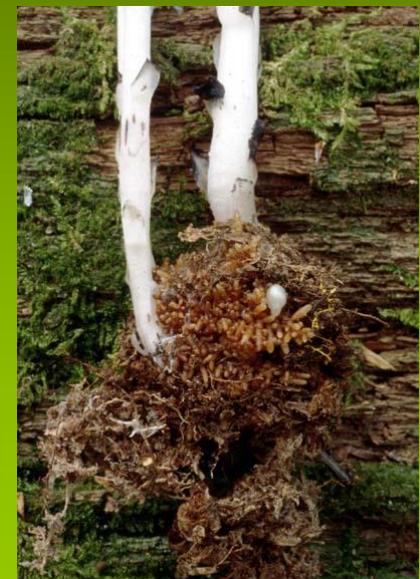
Molecular Ecology (2005) 14, 1549–1560

doi: 10.1111/j.1365-294X.2005.02503.x

On the origins of extreme mycorrhizal specificity in the Monotropoideae (Ericaceae): performance trade-offs during seed germination and seedling development

M. I. BIDARTONDO* and T. D. BRUNST

*Imperial College London & Royal Botanic Gardens, Kew, TW9 3DS, UK, †Plant & Microbial Biology, University of California, Berkeley, CA 94720-3102, USA

Stejně se vyvíjejí také poloparazitické zelené hruštičky a jednokvítky

3. řád *Santalales* – zastoupený u nás čeleděmi:

Santalaceae jmelí bílé (*Viscum album*) dvoudomý poloparazit - bílé bobule

P 4, A 4

P 4, G (4)

Loranthaceae

ochmet evropský (*Loranthus europaeus*) dvoudomý poloparazit,

P 6,
A 6

hlavně
na dubech
- žluté bobule

P 6,
G (6)

4. řád *Cornales* – zastoupený u nás čel. *Cornaceae* a *Hydrangeaceae*

Cornaceae – u nás keře v teplých oblastech;

Listy – celistvý okraj, obloukovitě vedlejší žilky, bez palistů;

Květy – 4-četné, menší

kalichy nezřetelné,

G (2)

Plody – peckovice

dřín obecný
(*Cornus mas*)

svída krvavá
(*Swida sanguinea*)

Hydrangeaceae hortenzie (*Hydrangea*) pustoryl věncový (*Philadelphus coronarius*)

keře u nás pouze pěstované

květy čtyřčetné, ale s tendencí k nepravidelnostem a vyššímu počtu tyčinek

K 4-5,
C 4-5,
A 8-10,
G (2-4)

plod
tobolka

K 4-5, C 4-5,
A 20-40, G (3-5)

plod tobolka

pouze pěstované